

13 И като мжкнаха они, ѿговорѣ Іакѡвѣ, и рече: мѡже братіе, послашайте мене.

14 Съмешнѣ изави каквѡ бгѣ първи пжть е' благоволилъ да избере народѣ ѿ пѣзвѣчницѣ те во свое то име:

15 И съ това (слово съмешново) согласватѣ и словеса та пророчески, каквѡ то писѣва:

16 Послаѣ ще да се вжремѣ, и ще да соградимѣ скинѣа та Давідова паднала та: и развалено то нейно ще да подновимѣ, и ще да а' исправимѣ:

17 Като да потрасятѣ и дрѣги те человекѣ Гдѣ, и сички те пѣзвѣчницѣ въ които те се проповѣда име то моѣ: така говори Гдѣ който прави сичко то това.

18 Знаѣми са на бгѣ ѡ вѣка сички те дѣла негови.

19 Затова азъ намѣрѣвамѣ благословно да не досаждаме на онѣа, които се ѡвръщатѣ ѡ пѣзвѣчницѣ те къ бгѣ.

20 Но токмѡ да имѣ пишемѣ да се вѣрдатѣ ѡ ѡскверненѣ те (жертвѣ) іудалски, и ѡ блѣдѣ, и ѡ оудавено, и ѡ кръвь, (и онѡа што то не е' нимѣ драго, да го не инаѣтѣ дрѣгимѣ.)

21 Зашто Мѡѡсѣй има ѡ старо време по сички те

градѡвѣ мѡжѣ които го проповѣдватѣ, понѣже се прочита секоа събѣвѣта въ соборища та.

22 Тогѡва апостоли те и старѣйшинѣ те со сичка та цѣрква намѣриха благословно да избератѣ мѡжѣ помеждѣ си, и да ги прѣтатѣ во Антиохіа заеднѡ съ Павла и съ Варнава, (и избѣраха) іуда който се наричеше Варсава, и Сіла, които вѣха знаменити по междѣ братіа та.

23 И написѣха (та пратиха) чрезъ нихни те ржцѣ слѣдѡщѣи те словеса: апостоли те и старѣйшинѣ те и братіа та, на онѣа братіа които живеѣтѣ во Антиохіа и въ сѣрія и въ Кілікіа, и ѡвжрнали са се ѡ пѣзвѣчницѣ те, желѣме да се радватѣ (ѡ гдѣ.)

24 Понѣже чѡхѣмѣ зашто нѣкои като излѣзоха ѡ насѣ доидоха (тамѡ), и смѣтиха въ со словеса, и развращаватѣ ваши те дѣшѣ, понѣже ви говорѣтѣ че трѣбѣва да се ѡвѣрѣзѣвате, и да вѣрдите законѣтѣ (Мѡѡсѣевѣ), на които нѣе не смѣ зарачѣли (това нешо:)

25 Видѣнисѣ благословно като се собрахѣмѣ єдинодѣшнѡ, да изберѣмѣ нѣкои мѡжѣ и да пратимѣ кодѣ васѣ заеднѡ съ возлюбѣн-